

ת"פ 10234/03/16 - מדינת ישראל נגד יובל זנזורי, מקסים אזולאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

06 יולי 2017

ת"פ 10234-03-16 מדינת ישראל נ' זנזורי(עציר) ואח'
בפני כב' השופט העמית, צבי גורפינקל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד שרית שמש

נגד

הנאשמים 1. יובל זנזורי (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד משה מרוז וחיים לנקרי

2. מקסים אזולאי (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד ירון ברזילי ושמעון חוג'ה

גזר דין

בין הנאשם 1 ליריב קובלסקי היו קשרי חברות במשך שנים, ועובר לחודש אפריל 2015 הלווה יריב לנאשם מתוך סכום של 200,000 ₪ שהוחזקו אצלו עבור אדם אחר, סכומים שונים לכיסוי חובותיו של נאשם 1. הנאשם לא החזיר את חובותיו ליריב ושני הנאשמים קשרו קשר עם רפי פיראונדי לייבא סמים מסוכנים מסוג קוקאין מאמסטרדם לישראל. יריב סבר שבדרך זו של מימון העסקה יצליח להחזיר את החוב שחב לו נאשם 1.

ביום 4.10.15 נפגש יריב עם הנאשם 1 בבית הנאשם בקרית אונו, ולמקום הגיע גם נאשם 2. הנאשם 1 הכיר בין הנאשם 2 ליריב וסוכם כי יריב יטוס לאמסטרדם, שם יפגש עם רפי ואנשים מטעמו של נאשם 2, ואלה ימסרו לנאשם סמים בתמורה לסכום של 18,000 יורו שיריב יעביר להם מתוך הכסף שמוחזק אצלו. עוד סוכם שיריב יוביל וימסור את הסמים באמסטרדם לבלדר שיביא את הסמים לישראל.

במסגרת הקשר נסעו הנאשם 1 ויריב למשרד נסיעות בתל אביב, שם רכש נאשם 1 עבור יריב כרטיס טיסה לאמסטרדם ובחזרה, ושילם תמורתו מתוך הכסף המוחזק בידי יריב. הנאשם 1 עידכן את נאשם 2 בדבר רכישת הכרטיס ליריב ונאשם

2 אמר לנאשם 1 שעליהם לרכוש שלושה מכשירי טלפון ניידים עבור הנאשם 1 והנאשם 2, והמכשיר השלישי יועבר ליריב על מנת שימסור אותו לרפי באמסטרדם, על מנת שהקושרים יוכלו לשוחח או להתכתב ביניהם מבלי שניתן יהיה להתחקות אחר השיחות וההתכתבויות.

במסגרת הקשר לקח נאשם 1 את יריב לחנות למכירת טלפונים ברמת גן שם רכשו השניים שלושה מכשירי טלפון ניידים תמורת 1,850 ₪ שיריב שילם מתוך הכסף המוחזק אצלו. הנאשם 1 ביקש מבעל החנות להנפיק חשבונית עבור הקנייה על שם אשתו וכך נעשה. לאחר מכן נסעו נאשם 1 ויריב לביתו של נאשם 2 בלוד ומסרו לנאשם 2 טלפון נייד מתוך המכשירים שרכשו.

ביום 7.10.15 טס יריב לאמסטרדם ושהה שם עד 22.10.15, הוא נפגש עם רפי והאחרים ומסר לו טלפון נייד מתוך המכשירים שרכשו. רפי אמר כי ימסור סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 200 גרם על מנת להעבירו לבלדר אחר. כעבור מספר ימים הודיע רפי כי הבלדר התחרט ואינו מעוניין ליבא את הסמים לישראל ועידכן בכך את נאשם 2. יריב והקושרים ניסו למצוא דרך חילופית ליבוא הסמים בדואר אולם הדבר לא צלח. יריב מסר לרפי סכום של 5,000 יורו לבקשת נאשם 2 ביום 22.10.15 חזר לארץ ללא הסמים.

כעבור מספר ימים נפגש יריב עם נאשם 1, וזה אמר לו כי מאחר והקושרים לא הצליחו ליבא את הסמים, על יריב לנסוע שוב לאמסטרדם על מנת לקבל סמים ארוזים מרפי ואחרים ולבלוע את הסמים באמסטרדם ולשוב עם הסמים בגופו. יריב הסכים לכך וביום 8.11.15 רכש נאשם 1 עבור יריב כרטיס טיסה מישראל לאמסטרדם ובחזרה, ולמחרת היום טס יריב לאמסטרדם שם נפגש עם רפי והאחרים אולם אלה אמרו ליריב כי מאחר והגיע לזמן קצר מאוד הדבר יעורר חשד והוא עלול להיעצר בנמל התעופה וביום 11.11.15 חזר יריב לארץ ללא הסמים. הוא נעצר באותו יום אך שוחרר.

בגין אירועים אלה הורשעו הנאשמים, לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, וניסיון ליבוא סמים מסוכנים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (פרט אישום ראשון).

לאחר שיריב שב לישראל נפגשו יריב והנאשמים במקומות שונים ושוחחו ביניהם כדי ליבא את הסמים לישראל בדרכים שונות ובמסגרת הקשר מסר יריב לנאשם 2 סכומי כסף נוספים מתוך הכסף המוחזק אצלו. במהלך התקופה שבין נובמבר 2015 לינואר 2016 ביקר נאשם 1 את יריב במשרדו שם פגש נאשם 1 את חברו של יריב, רועי קאסר ז"ל. במהלך המפגשים סיפר המנוח לנאשם 1 על קשייו הכלכליים עקב חובות שצבר ובמועד אחר במהלך מפגשים במשרדו של יריב, שידל נאשם 1 את המנוח להצטרף לקשר ושידל אותו לטוס לאמסטרדם, לקבל שם סמים ארוזים שניתן לבלוע אותם תוך שאומר למנוח כי הדרך היחידה ליבא סמים לארץ מבלי להיעצר היא על ידי בליעת הסמים. בתמורה ליבוא הסמים בגופו הציע נאשם 1 למנוח סכום של 50,000 ₪.

במסגרת הקשר נפגשו נאשם 1 ויריב עם נאשם 2 בלוד ונאשם 2 כעס על נאשם 1 מדוע הוא ממתין עם יבוא הסמים כיוון שיש סחורה טובה באמסטרדם וביקש לשלוח את יריב ואת המנוח לאמסטרדם. נאשם 1 אמר ליריב כי עליו לרכוש

עבור המנוח כרטיס טיסה ולהצטרף אליו לטיסה לאמסטרדם כדי להיפגש שם עם רפי והאחרים ולקבל את הסמים לצורך העברתם למנוח. יריב סירב תחילה וניסה להניא את המנוח מלהצטרף לקשר אולם נאשם 1 הפציר במנוח במשך שבועיים ולבסוף הסכים המנוח לבלוע את הסמים ולהביאם לארץ.

המנוח ביקש מנאשם 1 להדגים לו כיצד יש לבלוע את הסמים ונאשם 1 ביקש מיריב להביא לו קמח, הוא הכניס כמות קמח לשתי שקיות ניילון וארז אותם ומסר אותם למנוח, המנוח בלע את השקיות וכעבור זמן מה הודיע ליריב כי הצליח לפלוט את השקיות ויריב דיווח לנאשם 1 כי המנוח בשל ליבוא הסמים.

נאשם 1 מסר ליריב כסף כדי להעביר למנוח לצורך רכישת כרטיס טיסה ולינה בבית מלון באמסטרדם, יריב מסר את הכסף למנוח והמנוח קנה כרטיס טיסה הלוך ושוב וכן הזמין מקום בבית מלון. נאשם 1 רכש גם כרטיסי טיסה עבור יריב ואשתו, בטיסה אחרת מזו של המנוח.

ביום 26.1.16 הודיע נאשם 1 למנוח וליריב כי האדם שתפקידו לארוז את הסמים אינו נמצא באמסטרדם ונאשם 1 אמר למנוח כי יסביר לו כיצד לארוז את הסמים בעצמו ולבלוע אותם. נאשם 1 הדגים למנוח כיצד אורזים את הסמים ועוטפים את הסם בניילון והורה למנוח להתאמן בכך, וכן אמר לו כי עליו לבלוע את הסמים שמונה שעות לפני הנחיתה בישראל.

הנאשם או יריב לא הסבירו למנוח כי קיימת סכנת חיים בבליעת כמות גדולה של סמים מסוג קוקאין. ביום 27.1.16 טס המנוח לאמסטרדם ומאוחר יותר באותו יום טסו גם יריב ואשתו. ביום 28.1.16 נפגש יריב עם רפי והאחרים וקיבל לידי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 486.88 גרם מוסתר בתוך כיסוי של מחשב טבלט. רפי והאחרים הסיעו את יריב בסמוך למלון בו שהה המנוח, יריב נפגש עם המנוח ומסר לו את הסמים. המנוח ארז את הסמים בתוך 69 חבילות ובלע אותם, וביום 31.1.16 טס לישראל, כאשר יריב ואשתו נחתו בארץ מספר שעות לפניו. המנוח נסע משדה התעופה לביתו של יריב ונפגש עמו במשרד, וביקש מיריב לרכוש עבורו כדורים המאיצים את פעולת המעיין כדי לפלוט את הסמים מגופו. יריב התקשר לנאשם 1 ובשר לו כי המנוח נחת בארץ והגיע למשרדו וביקש ממנו לרכוש את הכדורים המשלשלים.

נאשם 1 רכש עבור המנוח את הכדורים והביא מזון כדי להאיץ את פעולת ההוצאה של הסמים מגופו של המנוח, ועזב את משרדו של יריב. בסמוך לשעה 19.30 חש המנוח ברע ויריב הזעיק את הנאשם 1 למשרד. נאשם 1 הגיע ויריב התקשר לאשתו ולמכר שלו כדי שיסיעו אותו ואת המנוח לבית החולים כדי לקבל טיפול רפואי, אולם נאשם 1 סירב להצטרף אליהם. המנוח פנה ליריב בנוכחות נאשם 1 ואמר לו "איזה בעסה אני עומד למות"...יריב ביקש להזעיק במכשיר הטלפון את שרותי מגן דוד אדום אולם נאשם 1 הורה לו שלא להתקשר על מנת שלא יעצרו אותם.

כעבור זמן מה החל המנוח לפרסס ויריב התקשר למגן דוד אדום. נאשם 1 ויריב אחזו במנוח בעודו מפרסס, הוציאו אותו לרחוב מחוץ למשרד והשכיבו אותו על המדרכה על מנת שלא יקשרו את המנוח אליהם. נאשם 1 אמר ליריב לחזור למשרד הוא עצמו נישאר עומד בסמוך למנוח בעודו מפרסס ודם ניגר מפיו.

אמבולנס הגיע למקום ונאשם 1 טען בפני הפרמדיק כי הוא שהודיע על האירוע, אולם אין לו היכרות עם המנוח ועזב

את המקום. במהלך הטיפול הרפואי שניתן למנוח הוא הפסיק לנשום ואיבד דופק, הוא הובהל לבית החולים תל השומר כשהוא במצב קריטי מונשם ומורדם ובבדיקה נוירולוגית העלתה כי נגרמה לו פגיעה איסכמית, העדר החזרי גזע מוח ובצקת מוחית. ביום 1.2.16 בוצע ניתוח בטן בגופו של המנוח וממעיו הוצאו 69 אריזות המכילות את הסמים. ביום 2.2.16 נקבע מוות מוחי למנוח, והוא נותק ממכשיר ההנשמה ונפטר.

בגין אירועים אלה הורשעו הנאשמים לאחר שמיעת ראיות בעבירה של יבוא סמים מסוכנים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים (פרט אישום שני). יצוין כי בכתב האישום המקורי יוחסה לנאשמים גם עבירה של הריגה בגין גרימת מותו של המנוח, אולם מאחר ולא נמצאו אריזות סמים קרועות שניתן היה להוכיח כי סם דלף מתוכן לגופו של המנוח, וכן המנוח בחייו צרך סמים, לא ניתן היה להוכיח קשר סיבתי בין הסמים הארוזים שבלע, לבין מותו ולפיכך התביעה חזרה בה מאישום ההריגה.

בעת שהמנוח קיבל טיפול רפואי כמפורט קודם, לקחו נאשם 1 ויריב את המזוודה שעמיה שבו המנוח מאמסטרדם ונסעו ברכבו של נאשם 1 לביתו של גיאורגי טוטיאשווילי, חברו של נאשם 1, בתל אביב. הנאשם ביקש מגיאורגי להחביא בביתו את המזוודה בכוונה להעלים ראיות אולם גיאורגי סירב. לאחר מכן נסעו נאשם 1 ויריב לשלומי אסולין ביהוד, יריב נכנס לביתו של שלומי אולם האחרון סירב לקבל את המזוודה אם כי הסכים להשאיר בביתו את בגדיו של המנוח. יריב לקח את המזוודה וכן קופסה שהכילה את הטלפון הנייד של המנוח, ארנקו ומסמכים השייכים לו. הנאשם 1 ויריב המשיכו לנסוע לכיוון סביון שם עצרו בצד הדרך, הנאשם 1 השליך את המזוודה לפח זבל ויריב חפר בור בצד הדרך והטמין בו את הקופסה, הכל כדי להעלים ראיות. לאחר מכן שבו נאשם 1 ויריב למשרד והנאשם אמר ליריב להשמיד את כל החפצים בהם נגע המנוח במשרד, ויריב עשה כן. בגין זאת הורשע הנאשם 1 לאחר שמיעת הראיות בעבירות של השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין ושיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין. (פרט אישום שלישי).

יצוין כי יריב קובלסקי הועמד לדין בגין הקשר שקשר עם הנאשמים בתיק נפרד והורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ניסיון ליבוא סמים, יבוא סמים, השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט. (ת.פ. 10283-03-16).

יש לציין כי הרשעת הנאשמים התבססה בעיקר על הודעותיו של יריב במשטרה, ואף שסירב להעיד בעדות ראשית מחשש לחייו, כפי שמפורט בהכרעת הדין, הרי בחקירה נגדית של הסניגורים השיב על כל השאלות שנשאל וגירסו נמצאה מהימנה לחלוטין.

בית המשפט שדן בעניינו של יריב שקל את נסיבותיו לעניין העונש וקבע כי למרות שמדובר בריבוי עבירות, הרי לאור הקשר ההדוק בין המעשים שנעשו כחלק ממסכת עבריינית אחת ליבוא סמים לישראל כאשר גם עבירות ההשמדה של הראיות ושיבוש הליכי משפט נעשו ברצף ישיר ליבוא הסמים הרי יש לראות את כל האירועים כמסכת אחת.

בית המשפט עמד על הערך החברתי המוגן בבסיס עבירות הסמים שהוא הגנה על בטחון הציבור ובריאותו, והתייחס לחומרת העבירה של יבוא סמים ולרמת הענישה הנהוגה וצוין כי יריב לא יזם את התוכנית העבריינית אלא הנאשמים שבפנינו וגם לא היה קשור לאנשים באמסטרדם. עם זאת צוין שיריב לקח חלק פעיל ודומיננטי בהוצאת תוכנית הקשר

מהכוח אל הפועל ועמד על הנזק הרב שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, עקב יבוא סם בכמות גדולה.

בית המשפט נתן משקל משמעותי בגזירת עונשו של יריב לשיתוף הפעולה שלו עם רשויות החקירה ללא קבלת תמורה, כתוצאה מכך גרם להפללת הנאשמים והוא סובל מאיומים על חייו ועל שלום משפחתו. כמו כן שקל בית המשפט כנסיבה לקולא את הודאתו של יריב באשמות, דבר שהוביל לחסכון בזמן שיפוטי, לחרטה ולצער שהביע עקב מותו של המנוח כתוצאה מהעבירות.

לאחר שנתן דעתו לנסיבות המחמירות, והתייחס לקולא משמעותית להודאתו של יריב בבית המשפט ולשיתוף הפעולה שלו עם רשויות החקירה, דבר שהביא לחשיפת הנאשמים, קבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 3.5 ל-6.5 שנות מאסר בפועל ולאחר שיקול הנסיבות המקלות מול המחמירות גזר את עונשו של יריב ל-54 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, ומדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש אם מצא שהנאשם השתקם, לקולא, ורשאי לחרוג ממתחם העונש לחומרה אם מצא שיש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, או אם יש צורך בהרתעת הנאשם מביצוע עבירות נוספות, או אם יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם.

בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בחלקו היחסי של הנאשם לביצוע העבירה, בנזק שהיה צפוי להיגרם עם ביצוע העבירה ובנזק שנגרם בפועל, בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ואת יכולתו להבין את שהוא עושה או להימנע מביצוע המעשה וכן את הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או יחסיו עם נפגע העבירה.

כנגד זאת רשאי בית המשפט להתחשב בפגיעה של העונש בנאשם לרבות בשל גילו, ופגיעת העונש במשפחתו. כחלק מהשיקולים של התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, מצא המחוקק לנכון להתייחס בסעיף 40 י"א לאחר תיקון מספר 113 לחוק העונשין, כי שיקול שראוי להתייחס אליו הינו נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות אכיפת החוק. המחוקק מדגיש כי כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו, אולם מכלל הן ניתן להבין את הלאו. דהיינו: כפירה באשמה וניהול משפט אינה מובילה להחמרה בעונש אולם אם נטילת אחריות והודאה משמשים נסיבות מקלות להטלת עונש קל יותר, הרי ההקלה שלה זוכה מי שמודה במשפטו, נוטל אחריות על מעשיו ומביע חרטה, אינה יכולה לחול על מי שמנהל משפט ארוך וכופר בעובדות שיוחסו לו, לאחר שהוכח כי אכן היו בפועל.

יש להדגיש איפוא, אין מחמירים עם נאשם משום שבחר לכפור באשמתו ולנהל משפט, אולם אין הוא זכאי לקבל את העונש הקל שהוטל על שותפו אשר הודה באשמה, שיתף פעולה עם רשויות החקירה, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו.

על פי הכרעת הדין נקבע כי אף שיריב הינו שותף מלא לביצוע העבירות ואף מימן את העסקה, הרי הוא נגרר לקשר של יבוא הסמים משום רצונו להציל את הכסף שהלווה לנאשם 1 ולא נמצאה דרך שהנאשם יחזיר את החוב מתוך כספים שיריב הלווה, כספים שניתנו לו על ידי אדם אחר, אלא על ידי הצטרפות ליבוא הסמים.

חלקו של הנאשם 1 בפרשה הינו הדומיננטי והעיקרי, הוא יזם את היבוא ביחד עם הנאשם 2, שמכיר את האנשים באמסטרדם ויש לו קשר לנושא סמים וליבואם.

הנאשם 1 גם עשה פעולות משמעותיות לקידום הקשר, הוא שדאג לרכוש את מכשירי הטלפון וכרטיסי הטיסה, הוא שהדריך את המנוח כיצד לבלוע סמים על מנת לפלוט אותם, תוך שהוא מבטיח לו שכר טרחה גבוה של 50,000 ₪ בהיותו ער למצוקתו הכלכלית של המנוח, ותוך ניצול מצוקה זו.

הנאשם 2 שותף מלא ליבוא הסמים ותרם את הידע שלו ואת נסיונו בנושא הסמים תוך יצירת קשר עם האנשים הרלוונטיים לצורך יבוא הסמים, אולם אינו שותף לכל החלק השני של הפרשה לאחר שהמנוח הגיע לארץ ונמצא במצוקה רפואית קשה.

התנהגותו של הנאשם 1 בפרשה לאחר הגעת המנוח לארץ מחפירה. הוא זלזל בחיו של המנוח ועשה הכל כדי להרחיק עצמו מהמנוח על מנת שלא יוכלו לקשר אותו אליו. כאשר המנוח האומלל חש ברע במשרדו של יריב, במקום להסיעו מייד לבית החולים על מנת להעניק לו טיפול רפואי ולנסות להציל את חייו, השליכו הנאשם 1 ויריב את המנוח אל מחוץ למשרד, הניחוהו מוטל על המדרכה כאילו מדובר בחפץ, והזעיקו אמבולנס כאילו מדובר בעובר אורח שהיה עד אקראי לתאונה. נאשם 1 הרחיק עצמו מהאירוע באומרו לפרמדריק כי הוא רק המודיע ואין לו כל קשר אל המנוח.

בנסיבות אלה, אף שיש מקום לקבוע שמדובר במסכת אירועים אחת ועל כן העונש יהיה כולל, כפי שנפסק בגזר דינו של יריב, הרי יש להבחין בין שני הנאשמים כאשר נאשם 2 אינו מעורב בכל נושא ההתנהלות בעניין הטיפול במנוח במשרדו של יריב ולאחר מכן, ואינו מעורב בעבירות של השמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט, שנאשם 1 בלבד הורשע בהן.

לפיכך יש מקום לגזור לנאשם 2 עונש קל יותר מזה שייגזר על נאשם 1, ועונשו ייגזר מתוך העונש שנגזר על יריב, תוך מתן תשומת לב שלא הורשע בעבירות של שיבוש הליכי משפט או השמדת ראיה. יחד עם זאת, חלקו בקשר של יבוא הסמים גדול מזה של יריב, בהיותו יוזם היבוא יחד עם נאשם 1, ובהתחשב בעובדה שאין הוא זכאי להקלה שזכה לה יריב עקב שיתוף הפעולה שלו בחקירה, הודאתו באשמה ונטילת אחריות על מעשיו תוך הבעת חרטה, עונשו יהיה חמור מזה של יריב אף שלא הורשע כאמור בפרשה הנוגעת להתנהלות מול המנוח, או בהשמדת ראיה לשיבוש הליכי משפט.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1. מסתבר שביום 1.1.96 הורשע בעבירה של הריגה לפי סעיף 298 לחוק העונשין בבית המשפט המחוזי בבאר שבע ונידון בשל כך לעונש מאסר בפועל לתקופה של 10 שנים, וכן להפעלת שנתיים מאסר על תנאי שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי בתל אביב, באורח חופף. בתיק זה של בית המשפט המחוזי בתל אביב הורשע הנאשם ביום 24.3.93 בעבירות של חבלה חמורה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובעבירות סמים.

לפני כן הורשע הנאשם בבית המשפט לנוער בשנת 91 בעבירות של חבלה ברכב, פריצה לרכב וגניבה לרכב, וכן בעבירה של פריצה לבניין ושימוש ברכב ללא רשות.

אחותו של הנאשם 1 תיארה את ילדות האחים כאשר המשפחה מנתה 4 אחים, אחד מהם נהרג בתאונה. בהיותו בן 14 נפטרה אמו של הנאשם ממחלת הסרטן וכעבור חמש שנים נפטר גם האב. ארבעת האחים נשארו לבדם בבית, האחות הצעירה אומצה במשפחה אומנת אולם שלושת האחים האחרים בהם הנאשם נשארו יחדיו. העבירות שבהן הורשע הנאשם בעבר כפי שתואר, נעברו על ידו לאחר המצב הלא רגיל שתואר. יחד עם זאת מאז שנת 2000, לאחר שהנאשם שוחרר ממאסר הוא התחתן יש לו שתי בנות וניסה לנהל אורח חיים נורמטיבי.

שניים ממכריו של הנאשם העידו כי הוא התכוון לעסוק בפרוייקט תמ"א 38 אולם ככל הנראה הניסיונות לא הובילו לרווחים כלכליים, ואפשר שזו הסיבה שהנאשם רתם את עצמו לפרשת יבוא הסמים שנדונה בתיק זה, על מנת להפיק רווח כספי גבוה.

עברו של הנאשם 2 מכביד. מאז היותו נער, החל משנת 1984 נשפט בבתי משפט, תחילה בבית משפט לנוער בגין השגת גבול פלילית בניסיון גניבה, העלבת עובד ציבור, ניסיון לפריצה ותקיפה, וכאשר התבגר נשפט בגין עבירות של שימוש ברכב בלי רשות וגניבה. החל משנת 1991 הוא נשפט בגין עבירות של סמים, תחילה בעבירה של החזקה ושימוש של סמים לצריכה עצמית לאחר מכן נדון בתיקים שונים בגין עבירות סמים מגוונות עד שבשנת 2000 נדון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, לאחר מכן נידון בבית המשפט המחוזי בתל אביב לעונש מאסר בפועל של שש שנים, זאת בגין עבירה של יבוא, יצוא ומסחר בסמים מסוכנים ולאחרונה נדון בבית המשפט המחוזי בתל אביב, ב-17.2.14 בגין פרשה שעניינה קשירת קשר ליצא 15,000 כדורי אקסטזי מאוסטריה לטיוואן ובגין זאת הורשע בעבירה של יצוא סמים ונידון במסגרת הסדר טיעון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, וכן ל-18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים על עבירת פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים, ועונש מאסר על תנאי זה הינו בר הפעלה בתיק זה.

העבירות נשוא התיק כאן בוצעו זמן לא רב לאחר שיחרורו של הנאשם ממאסר בגין התיק הקודם.

התביעה ביקשה לראות את הנאשמים 1,2 כשותפים בכירים בעבירת יבוא הסמים לעומת יריב קובלסקי ובהסתמך על פסיקה שהגישה, ביקשה לקבוע מתחם ענישה של 6-10 שנים לנאשם 2, ומתחם של 7-10 שנים לנאשם 1.

בא כוחו של נאשם 1 הדגיש את מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, העובדה ש-17 שנים ניהל אורח חיים נורמטיבי

לאחר ששוחרר ממאסרו בהיותו צעיר וטען כי יש לראות את חלקו כלא גדול מזה של קובלסקי, שמימן את העסקה. לגירסתו עונש המאסר צריך לנוע בטווח הענישה של פסיקה שהוגשה שבין 30 חודשי מאסר ל-4.5 שנים.

בא כוח נאשם 2 טען שלאור גזר הדין שנגזר לגבי קובלסקי, אין להתייחס לפסיקה אחרת ונקודת המוצא הינה גזר הדין של קובלסקי, ומאחר שהנאשם 2 הורשע רק ביבוא הסמים אולם לא בכל הפרשה הנוגעת להשמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט הרי יש לקבוע מתחם עונש ברף עליון של 5 שנים ולהפעיל את המאסר על תנאי באופן שרק חלקו יהיה מצטבר לעונש המאסר.

באשר לטענת בא כח הנאשם 2 בעניין אכיפה בררנית או הפליה, שכן רפי ואלכס שהיו מעורבים בפרשה לא הועמדו כלל לדין, יש לקבוע כי אין כאן לא הפליה ולא אכיפה בררנית. הראייה היחידה כנגד רפי או אלכס הינה עדותו של יריב קובלסקי, אולם לעדות זו אין כל סיוע ככל שהדבר מתייחס לרפי ואלכס. על כן, גם אילו הועמדו לדין, היו מזוכים בדינם בהעדר סיוע לעדותו של קובלסקי. לעומת זאת עדות קובלסקי נמצאה מהימנת לחלוטין ביחס לנאשמים 1 ו-2, וכפי שפורט בהכרעת הדין נמצאו לעדות זו סיועים רבים משמעותיים.

כפי שקבעתי כבר, אף שקובלסקי תרם את המימון לעסקה מכסף שהופקד בידו על ידי אחר, הרי הנאשם 2, כפי שהוכח מעברו הפלילי בעבירות הסמים, יש לו קשר עם עברייני סמים בעולם ויש לו מהלכים ליבוא סמים, הנאשם 1 הינו הדומיננטי בפרשה והגורם המרכזי והעיקרי ליבוא סמים, ועל כן חלקם שני הנאשמים גדול מזה של קובלסקי.

בקביעת מתחמי הענישה יש מקום להתייחס להקלה הניכרת שלה זכה קובלסקי עקב שיתוף הפעולה שלו בחקירה והודאתו באשמה, ועל כן מתחמי הענישה לגבי שני הנאשמים חייבים להיות גבוהים בהרבה מהמתחמים שנקבעו לגבי קובלסקי.

נאשם 2 יזם את היבוא של הסמים יחד עם נאשם 1, ובהתחשב בעבודה שאינו זכאי להקלה שלה זכה קובלסקי עקב שיתוף הפעולה שלו, הודאתו באשמה והבעת חרטה ולקחת אחריות, ותוך מתן תשומת לב לכך שהנאשם הורשע רק בפרשת יבוא הסמים ולא בכל הקשור להשמדת ראיה ושיבוש הליכי משפט או ההתנהגות כלפי המנוח, אני קובע כי מתחם העונש לגביו ינוע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל. העונש הראוי לו יהיה במרכז המתחם, ועל כן אני גוזר עליו עונש של 6 שנות מאסר בפועל. כמו כן אני מטיל עליו 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שיחרורו מהמאסר עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים לרבות ניסיון או סיוע לעבירה זו, או קשירת קשר לביצוע פשע.

כמו כן אני גוזר עליו קנס בסך 30 אלף ₪ שישולם עד 31.12.17, או חמישה חודשי מאסר אם הקנס לא ישולם.

אני מורה להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן 18 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 17.2.14 בתיק 13277-03-12 בבית המשפט המחוזי בתל אביב. כזכור העונש שנגזר על הנאשם התייחס לעבירה של יבוא או יצוא סמים, והנאשם עבר את העבירה שבפנינו שעניינה יבוא סמים, זמן לא רב לאחר ששוחרר ממאסרו בגין התיק הקודם, בעוד עונש מאסר על תנאי לא קצר עומד נגדו. בנסיבות אלה, אין מקום להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר,

ועל כן אני מורה כי עונש המאסר על תנאי יופעל במצטבר למאסר.

על הנאשם לשאת איפה בעונש מאסר ממשי לתקופה של 7.5 שנים החל מיום מעצרו 16.2.16.

חלקו של הנאשם 1 בפרשה הוא הארי והמרכזי. הוא היוזם, המביא והמוציא, הדריך את המנוח כיצד לבלוע את הסמים על מנת להביאם לארץ, תוך הבטחה לשלם למנוח שכר של 50 אלף ₪ תמורת הברחת הסמים בגופו. בגזירת העונש יש להתחשב גם בהתנהגותו המחפירה של הנאשם כלפי המנוח, בהשמדת הראיות ושיבוש הליכי חקירה, כל אלה מחייבים החמרה בעונשו לעומת העונש שנגזר על יריב, ויש להתחשב גם בעובדה שהנאשם אינו זכאי להקלה בעונש שלה זכה יריב בשל שיתוף הפעולה בחקירה, הודאה ולקיחת אחריות והבעת חרטה.

מתחם העונש הראוי לנאשם 1 הינו בין 5 ל-9 שנות מאסר והעונש יעמוד על מרכז המתחם, ולפיכך אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל לתקופה של 7 שנים החל מיום מעצרו 16.2.16. כמו כן אני מטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור 3 שנים מיום שיחרורו מהמאסר עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים לרבות ניסיון או סיוע לעבירה זו, או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.

כמו כן בשל חלקו הגדול יותר של הנאשם בפרשה, מאחר שמטרת יבוא הסמים היתה הפקת רווח כספי ניכר, וניתן להסיק את הרווח שהיה צפוי מהסכום שהיה הנאשם מוכן לשלם למנוח תמורת היבוא, 50 אלף ₪, הרי יש מקום להטיל גם עונש של קנס כספי. אני גוזר על הנאשם קנס בסך 50,000 ₪ שישולם עד 31.12.2017, או 8 חודשי מאסר אם הקנס לא ישולם.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

/ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ז 6/7/2017, במעמד הצדדים

צבי גורפינקל, שופט עמית